

ירושלמי ברכות פ"ז ה"ג

מגילה כג-ב

עניין: דבר שבקדושה
לא יהא פחות מעשרה

מ"מניין לערה שהיא עשרה. י"ר' בא ור'

יסא בשם ר' יוחנן נאמר כאן מ"ערה ונאמר להלן מ"ערה מה ערה שנאמר להלן עשרה אף ערה שנאמר כאן עשרה. אמר ר' סימון נאמר כאן מ"תוך ונאמר להלן תוך מ"ויבאו בני ישראל לשבור מ" (בר) בתוך הבאים מה תוך האמור להלן עשרה אף כאן עשרה. אמר ליה ר' ינאי בר' בון אם

כריתות ו:

וכל תענית שאין בה מפורשי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני קמרת אביי אמר מהכא (ט) ואגודתו על ארץ יסדה: והסך בשמן המשחה: ת"ר ז'הסך בשמן המשחה לבהמה וכלים פטור

שולחן ערוך אורח חיים סי' נה

יא [ט] עברין שעבר על גזירת הצבור או שעבר עבירה אם לא נידוהו נמנה למנין

עשרה:

חתם סופר

[אתיא תוך תוך כתיב ככל ונקדשתי בתוך בניי וכתיב התם כדלו מתוך העדה, ואתיא עדכ עדכ, דכתיב התם עד מחי לעדה הרעה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה]. י"ל ע"ד הלל, כי קדושת השם בעשרה דוקא ילפינן מגז"ש תוך תוך, וצ"ס דילן יליף מהכדלו מתוך העדה הרעה מה להלן עדכ אף כאן עדכ, וצירושלמי [ברכות פ"ז ה"ג] יליף מויבואו בני ישראל לשבור בתוך הבאים [צראשית מ"ב ה'], וכתב הרצ"י (ט) דקשה לירושלמי ללמוד מעדה רעה וניחא ליה ללמוד מתוך הבאים. אמנם יש לפקפק, נהי בני יעקב היו עשרה, אצל תוך הבאים היינו הכנענים והמלרים, ומי"מ ניחא ליה. והנה צבר סיני נאמרו למשה רצנו ע"ה כל הגז"ש וניתן לו ללמוד תיבת תוך תוך ולא המקומות, ואלו לא חללו השם במחלוקת קרח ומרגלים צודאי לא ה"י נכתב צתורה כדלו מתוך העדה הרעה, אלא ה"י נכתב ענין עוב, כגון התחצרו לתוך עדכ העוצה וכיוצא בזה, ואז שפיר הוב ילפינן קידוש ה"י מתוך תוך של ישראל ולא מתוך תוך הבאים שהם כנענים ומלרים. וזיינו [דקאמר רישא דקרא] ולא תחללו את שם קדשי בקרח ומרגלים, ואז ונקדשתי בתוך בני ישראל יליף תוך מצני ישראל, ולא מתוך הבאים מ.